

Zaak C-150/97

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

„Niet-nakoming — Richtlijn 85/337/EEG”

Conclusie van advocaat-generaal J. Mischo van 13 oktober 1998	I - 261
Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 januari 1999	I - 266

Samenvatting van het arrest

1. *Milieu — Milieueffectbeoordeling van bepaalde projecten — Richtlijn 85/337 — Tardieve nationale uitvoeringsmaatregelen die vóór hun inwerkingtreding, maar na verstrijken van omzettingstermijn ingeleide vergunningsprocedures vrijstellen van verplichte beoordeling — Ontoelaatbaarheid*
(Richtlijn 85/337 van de Raad, art. 12, lid 1)
2. *Lidstaten — Verplichtingen — Niet-nakoming — Rechtvaardiging — Ontoelaatbaarheid*
(EG-Verdrag, art. 169)
3. *Beroep wegens niet-nakoming — Onderzoek van gegrondheid door Hof — Ontbreken van nadelige gevolgen van gestelde niet-nakoming — Irrelevantie*
(EG-Verdrag, art. 169)

4. *Procedure — Kosten — Afstand van instantie gerechtvaardigd door houding van wederpartij (Reglement voor de procesvoering van het Hof, art. 69, lid 5)*

1. Artikel 12, lid 1, van richtlijn 85/337 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, moet aldus worden uitgelegd, dat een lidstaat die deze richtlijn na 3 juli 1988, op welke dag de omzettingstermijn verstreek, in zijn nationale recht heeft omgezet, niet middels een overgangsbepaling vrijstelling kan verlenen van de verplichtingen inzake de door de richtlijn vereiste milieueffectbeoordeling voor projecten waarvan de vergunningsprocedure was ingeleid vóór de inwerkingtreding van de nationale wet tot omzetting van deze richtlijn, maar na 3 juli 1988.
2. Een lidstaat kan zich niet beroepen op nationale bepalingen, praktijken of situaties ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van uit gemeenschapsrichtlijnen voortvloeiende verplichtingen of termijnen.
3. Aangezien het niet voldoen door een lidstaat aan een door het gemeenschapsrecht opgelegde verplichting op zich reeds een niet-nakoming vormt, is het feit dat het geen nadelige gevolgen heeft gehad, niet ter zake dienend, wat de beoordeling van de gegrondheid van een beroep krachtens artikel 169 van het Verdrag betreft.
4. Wanneer de gedeeltelijke afstand van instantie wordt gerechtvaardigd door de houding van de verwerende partij, en de partij die afstand doet van instantie zulks vordert, dient de wederpartij overeenkomstig artikel 69, lid 5, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof in de kosten te worden verwezen.